

OEK en Kater vrolijke twee-eenheid

'De mens is een bijzonder beest. Een beest van 'een beest', constateert de hoofdfiguur in Heijermans toneelklassieker, die als sprookje voor volwassenen sinds 1917 talloze uitvoeringen kende, zowel door professionele als amateurtoneelgezelschappen. De uitvoering van 'De Wijze Kater', die toneelvereniging OEK dit weekeinde onder regie van Joke Westra presenteerde, mag met een gouden pennetje op de lijst worden bijgeschreven. Qua stijl en tekstgebruik bleef de spelersgroep dichtbij het origineel van het op het sprookje van 'De Gelaarsde Kat' geënte verhaal. Noodzakelijke aanpassingen en de toevoeging van enkele (zonder uitzondering goed gezongen) liedjes bleken een verrijking. Resultaat van het geheel was een vrolijke, transparante voorstelling, waarin enkele verrassende acties en vlotte decorchangements zelfs met een 'open doekje' werden beloond. Regisseuse Joke Westra plaatste de grote spelersgroep in een heldere, vlot speelbare mise-en-scène. Het suggestief, fraai vormgegeven decor

Voorstelling: 'De Wijze Kater' van Herman Heijermans. Door: Toneelvereniging Ons Eigen Kring (OEK). Spel: Eric van der Ploeg, Huub Tiebie, Ad Schaatsenberg, Annet Ooijevaar, Pieter Klomp, Sjoerd van Zanten, Martijn Quak, Suzannen Klomp, Geja Meppelink, Gery de Boer, Lisette Kuil, Atina Kruijer, Janny van Wel, Lida Sneekes, Paul Dekker. Regie: Joke Westra. Gezien: vrijdag 23 maart in Het Wapen van Zijpe te SCHAGERBRUG. Daar nog te zien: 30 en 31 maart.

en prachtige kostuums leverden hierbij extra dimensies.

Bij de invulling van de rolkarakters kregen de spelers grote vrijheid van de Pettemer speleidster. Mede hierdoor bleken alle tonelisten, onder wie vijf debutanten, zich in hun rol zichtbaar thuis te voelen. Het scherpe oog voor details van de regisseuse openbaarde zich vooral in scènes met veel spelers op de Bühne. 'Klein' spel terzijde stimuleerde de aandacht van het publiek zich naar de juiste plek te richten. Het was mede hieraan te danken dat de spelersgroep ook in het deel na de pauze, toen de verrassingsef-

fecten wat waren weggeëbd, de spanningsboog naar het publiek redelijk sterk wist te handhaven. In de titelrol leverde Huub Tiebie als kater Hans een uitstekende prestatie. Lichaamstaal en aaibaarheidsfactor scoorden hierbij hoog. Bovendien versterkte zijn tekstgebruik de (nog altijd actuele) visie op mens en maatschappij van de auteur. Naast een boeiende enscenering en een goede tekstkennis, bleek vooral het bewegingspatroon van de groepsleden een uiterst sterke uitstraling te hebben. Zoals bijvoorbeeld in de rollen van de flink aan Bacchus offerende koning, prinses en hofdame en het hofpersoneel. Maar ook de natuurlijke spelwijze van de drie 'middenstanders' en meer bedachtzame speelstijl van de katereigenaar droegen veel bij aan deze voorstelling, waarin OEK zich als collectief zeer sterk betoonde. Met een ode op rijm gaf Sjoerd van Zanten na afloop blijk van de warme gevoelens die leden van OEK koesteren voor de zoals hij noemde 'kleine grote' regisseuse Joke Westra.

JAN SAMPIMON